

[Transcript] Genstart / Barn til salg

Jeg sidder i mit køkken på Vesterbro, og så får jeg til sent et dokument, som vi har hørt eksisteret, som vi har let efter.

Og jeg sender det til Hannah, fordi det er på koreansk, og jeg kan ikke læse det.

Og hun begynder at læse, mens vi har hinanden i røret.

Og pludselig så bliver der bare helt stille.

Og så siger hun, hold da kæft.

Her står der, at den sydkoreanske regering sammenligner deres egen adaptionsindustri med child trafficking.

Altså børnehandel.

Fly efter fly med børn og nye samsvejsede familier forlader i 70'erne og 80'erne sydkorea, med vesten som ny destination.

En stor del af børn af hittebørn, fundet for ældreløse på gaden.

I hvert fald, hvis man skal tro, de bortadopterede børns papir.

200.000 børn bliver sent mod USA, Europa og særligt Danmark fra en kæmpe adaptionsindustri.

Men nu så nye undersøgelser tvivl om, hvor mange er den, der i virkeligheden er den eneste gren på deres damtræ.

I dagens genstart spørger vi, at sydkoreanske adaptivbørn blev taget fra deres biologiske forældre. Jeg hedder Anna Ingris.

Sosie Brynald er adapteret fra sydkorea til Danmark, hvordan starter hendes liv i følge dokumenterne?

På en gade i Seoul, der ligger der en lille bylt.

Og da der kommer en forbigående gående, så kan vi vedkommende se, at der i bylden ligger et spedbarn.

Det her barn bliver samlet op og taget til en polistation, og da man ikke kan finde barnets forældre, så bliver det indleveret til et børnehjem.

Og få dage senere bliver det overdraget til Hold Children's Services, et adoptionsborg, som starter processen om den lille pige rejse til Danmark.

Asta Kongsted, du er journalist og har base i New York. Hvorfor falder dit blik på sydkorea og adoptioner derfra til Danmark?

På det her tidspunkt før et år siden, der er jeg i gang med en master på Columbia Journalism-skole.

Og der møder jeg en kvinde som er amerikansk, sydkoreansk, og vi begynder at tale sammen.

Og på det her tidspunkt, der er der den her gruppe af danske-adopteret, som hedder Danish Korean Rights Group, som samler en sag mod den sydkoreanske regering,

og bjergmer mig at undersøge, under hvilke forhold de er kommet til Danmark som adaptivbarn.

Jeg tror vi begge to havde en national indignation forbundet med det her, at vi kunne se, at vores lande havde været involveret i noget adaption, som måske kunne være gået galt.

Asta Kongsted og hendes kollegas undersøgelse-adoptionssystemet månedede ud i et artikelprojekt for den britiske avis, The Guardian.

I din undersøgelse, det her taler du jo meget indgående med Susi Brynald. Hvordan fortsætter hendes rejse i verden?

Susi bliver glad for ældreløs, og en måned senere så overtager Hold Children's Services, som er et af verdens største adoptionsborgere,

hvervmalet over Susi, og kort tid derefter bliver hun frigivet til adoption, og bliver fløret til Danmark, hvor hun lander i en familie i Tornby i november.

[Transcript] Genstart / Barn til salg

Det er en meget hurtig process, og det, der interesserer os ved Susi's process, er især det her med, at man vælger at aklere hende for ældreløs på papiret, før man altså fra hårdt side har vævmålet over Susi.

Der bliver i den her tidsperiode sendt omkring 9.000 børn til Danmark, og 200.000 på globalplanen. Søde Korea sender altså 100.000 vis af børn til vesten i de her årtier. Hvad er Søde Korea for et land på det her tidspunkt?

Søde Korea er et diktatur, og det bliver siden hen et militært diktatur.

Efter 3 år og 33 dage spider grim 10 og kanoner i Korea.

Det er et toppstyret land, og det er et fattigt land, der er ordentlig sagerne, og de ligger i efterdøningerne af en grim i Nordkorea,

hvilket vil sige, at man har et enormt behov for at holde en tæt kontroll med sit eget land.

Samtidig er det et meget traditionelt land.

Det er f.eks. illesidt at være enlig mor, og man har fra regeringens side et behov for at have et land, der fremstår så velfungerende som muligt.

Adoptionerne fra Søde Korea starter for alvor efter Koreakrigens afslutning.

En krig, som bringer millioner af amerikanske soldater til Søde Korea.

Tropernes flere øje ophold i landet efterlader Korea med mere end bare en våbenvile.

Det resulterer i en del barn, der er født uden for ægteskaber, som er født med amerikanske fædre, og de her barn, som altså har et blandt etniske ophav, er illesidt.

De passer ikke ind i samfundet, som man har en interesse i at komme af med dem.

Den navn er inden for dem.

Kom ind og find din bage over på stedet.

Man beslutter sig for, at sende de her børn ud af landet til USA.

Men på et eller andet tidspunkt er der selv ikke flere af de her børn tilbage i Korea.

Til gengæld kan man nu se, at der faktisk er en stor efterspørgsel på adaptiv børn.

Hvor er din flyttet?

Og det er ikke bare i USA, det er i hele verden og blandt andet også i Danmark.

Hvilken rolle spiller adaptation i de sydkoreanske samfund i 80'erne, da det så tager sin rigtige begyndelse?

Det bliver en kæmpe industri.

Nogle af de papirer, vi har fået redgang til, som vi kan se, er der blandt andet årsreporter fra et adaptationsbureau som hoved,

der viser, at på bare et år, der kunne de tjene i retningen af 15 millioner af amerikanske dollars.

Det har jo været rigtig mange penge dengang.

Den anden ting, det er så, at man kan bruge adaptation som et meget stærkt diplomatisk og et meget stærkt politisk redelskab.

Handel og samhandel binder landet sammen for sydkorea.

Der bliver de her børn altså en var, som man kan handle med på et internationalt marked.

Og det betyder enormt meget for sydkorea på det her tidspunkt.

Der jo altså er blevet skældt fra Nordkorea og ligger i en politisk krig om, hvilke af de to former forstyrrer, hvilket regime er det bedste.

Et af de spædbørn, som de sydkoreanske adaptationsbureauer i den periode sender på et fly mod vesten og Danmark, er Susie Brynaldt.

Hun blev erklæret for ældreløs som spæd, ender i Tornby og har end på mange måder gå helt

[Transcript] Genstart / Barn til salg

almindelig opvækst hos en familie op gennem 90'erne.

Men som årene går begynder nysgageden at melde sig. Hvor kommer hun egentlig fra?

Og det spørgsmål vokser sig en dag så stort, at hun bugger en bilett til Korea for at få svar på netop det.

Susie tager til sydkorea i 2021 om sommeren, og hun vælger at opstøje holdt sit adaptationsbureau for at prøve at se, om hun ikke kan få nogle svar på, hvor hun egentlig kommer fra.

Hvem hendes forældre er, hvordan hun er endelig i Danmark.

Det var faktisk rart. Det var ikke så rart.

Det var en vildt mærkelig sted, også, Susie.

Og hun kommer ind i denne her kontorbygning.

Det var koldt.

Som hun beskriver også som værende. Koldt og vidt.

Der bliver hun sat til at vente i lokale indtil, der kommer en sagsarbejder ind.

Jeg havde fået videre, at det er en rigtig god tilkultør, han gav med.

Så han blev gavet ved, at de drækker alt hårdt over i går.

Snapsen, olbo, god stærk snaps, og snapsig glas, men vi kender også danske flager og sådan noget.

Som hun håber, vil blive sagsarbejderen op og give ham lyst til at hjælpe hende med, hvad han kan fortælle hende om hendes historie.

Han var ikke imponeret over det. Det hjælper ikke i min sag i hvert fald.

Mændene, der sidder over for hende, er koldt.

Han bliver ved med bare at sige, at jeg er søg.

Jeg føler bare, at han talte til mig, så man kunne tale til de noget andre, han lige har været med.

Der er ligesom ikke mere at komme efter.

Men Susi får også en fornemmelse af, at han ikke taler sandt over for hende.

Der var ikke noget troværdighed. Jeg føler ikke, at der var noget troværdighed her.

Hun føler, at han sidder og livrer, og hun føler, at der sagtens kunne være informationer, som han vælger ikke at dele med hende.

Har hun ret i den følelse og fornemmelse?

Ude fra den undersøgelse, som han og jeg har lavet, så er der god grund til at tro, at Susi har ret i, at der er mere til hendes adoptionssag,

end at hun bare er en fald der løser, der er blevet fundet på gaden.

Det danske pres fra de mange fortvilige adaptivbørn, der har samlet sig i Danish Korean Rights Group, lykkes faktisk.

Den koreaniske regering setter sig for at undersøge forfalskninger af adaptivbørns papir, og Asta og hendes markers arbejde fortsætter.

I deres mange samtaler og research støder de gang på gang på postanden om,

at mange af de adopterede børn rent faktisk ikke er forældrelose, som de ellers er blevet fortalt.

Og det vil de tilbundsige.

I starten af adoptionssag finder I Susi på yndelspapir, og i studier særligt over en ting. Hvad er det?

Det vi kan se, det er, at Susi bliver gjort forældrelos på papiret længe før, at hold hendes adaptationsbureau rent faktisk har vævermålet overhånden.

Og det tænker vi først, at det kunne jo være en administrative fejl nogle gange, så går tingene hurtigt.

Men som vi begynder at undersøge de her sager, så kan vi se, det er ikke en fejl, det er kotyme.

[Transcript] Genstart / Barn til salg

Hvad er det, I finder ud af, når I gennemgår sådan helt systematisk alle de her adoptionspapir, som i graver er nede i?

Det er, at nogle af de her mønstre omkring råd i kronologien, de går simpelthen igen.

Man gør børnene forældreløse meget hurtigt, langt hurtigere, end man egentlig ville kunne sige her, der taler om et forældreløst barn.

Og det vi jo så også har kunne se, det er, at selvom at officielle statistikere i Korea siger, at omkring halvdelen af de her børn var forældreløse.

Så siger de forskere, vi har snakket med, som har lavet store statistikere på det her, at i 90 procent af tilfældene, der viser det så, at de her børn har haft i hvert fald én forældre, som var levende.

Hvad gør man så med den forældre, her lyst til at sige, hvordan kommer man fra det, og så til et stammetrej, hvor man står helt alene og forældrelys?

Man slætter simpelthen bare deres ophav til familien, man gør dem forældreløse på papiret og laver et nyt stammetrej, hvor de står helt alene.

På samme måde bliver Susi Brynald stammetrej beskåret.

Den 24. august er derfor Susi udstilt en hodjuk, som det hedder, og en hodjuk er det stammetrej, som alle koreanere har, som viser hele deres familietrej.

Og det her hodjuk betyder ret meget i koreansk kultur, så at udstede Susi et hodjuk, hvor hun står helt alene, som en lille grejen på sit eget familiestammetrej.

Det er en ret voldsomt ting at gøre i koreansk kultur.

Hvorfor gør man det, altså hvorfor slætter man børnesbund til deres familier?

I de her år, der er der så stor efterspørgsel på adaptivbørn, og der er så mange penge i det, at man nærmest ikke kan følge med.

Og derfor træffer man en administrative beslutning om, at det er simpelthen at lette bare at slitte ophavet.

Det er jo også lettere at adaptere et barn ud, hvis der ikke er en forældre, som skal afgive samtykke, men det bare er et adoptionsbero, som skal give samtykke.

Tror de, at disse børn senere vil få nogle problemer med at tilpasse sig og vokse op i det danske samfund?

Det tror jeg ikke. De tænker dansk, de er danske, de er danske statsborgere.

Hvad er det for en fortælling, der har på nogle måder været dominerende, når talene er faldt på? Adoption er for eksempel for ældrelyse børn, der er fundet på gaderne, eventuelt redet fra døbt fattigdom i Syd Korea.

Mange af de adapterede, som jeg har snakket med, fortæller jo om at være vokset op med den her solstrolige historie.

Du er bare så heldig, du skal følge dig så heldig, fordi du kom her, fordi det er meget bedre, end du ville have haft det der. Tænk, hvordan du ville have haft det der.

Så de får ligesom at vide, at du ikke bare er så glad for, at du har kommet til Danmark, hvor er det bare fantastisk.

Og så har jeg tænkt, ja, altså jo, jo, jeg er da heldig, fordi jeg har fået en mor og en far, en søster, der elsker mig over i Johan, og selvfølgelig har jeg det bedre her.

Og det er klart, at den solstrolige historie, den står jo så meget, hvis du stærker her, hvis de børn, der kommer til Danmark i høj grad, er for ældrelyse børn.

Men det er ikke kun solstrolige historien, som Asta og hendes marker er interesseret i. De kan ikke lavere mere spekulere på, om det sydkøjsk adaptionssystem,

[Transcript] Genstart / Barn til salg

adoptionsberor i 90'erne og 40'erne.

De skal mødes på en Dunkin' Donuts uden for sol.

Og hvis man har været på sådan en Dunkin' Donuts, så ved man, at det er ikke et hyggeligt sted, det er et sted med skarp belysning,

men det er til gengæld også et sted, hvor man ikke kommer til at stå på folk, man kender.

De to kvinder, som kommer ind på kaféen, det er to små, sydkoreanske kvinder med gråtpermanentet hår.

Det er to kvinder, som er tydeligt nervøse og som også prøver at sætte hænder lidt på pass som en ung kvinde.

De spørger hende, hvor gammel hun er, og de ser, at hun ser meget nuttet ud.

De prøver ligesom at jævne et maktforhold.

Vi sætter sig ned med hver deres kop kaffe, og så fortæller de simpelthen fuldstændig uden at tøje jo,

at de systematisk har været med til at forfalske de spødbørnens papir, som de har fået ind.

Men de indrømmer op med hjertet, at de har gjort, de børn, de har arbejdet med for ældreløse på papiret,

og den del af historien, det har de på det her tidspunkt engang nogen skam omkring.

Da hendes så begynder at fortælle dem om, at der jo nu er adaptiv børn voksne adapteret, som prøver at opsøge deres familier, så begynder begge kvinder faktisk at græde.

Den ene hun begynder at græde helt hysterisk, hun begynder at rive små stykker pap ud af sin kop, og de bliver tydeligt opravede.

Men det de er opravede over, det er kritikken af deres arbejde, det er ikke arbejdet i sig selv.

De holder på, at den eneste måde, man kunne få børn nu ud af landet på, det var ved at gøre dem for ældreløse,

og de holder på, at de børn, de skulle ud af landet.

Efter samtalingen ringer de, min makker handler op 6 gange, de grader og de tækker hende om at slette børnet.

De bliver simpelthen bange for, at de har taget over sig,

og som den ene af de her kvinder siger, Korea is a country that hides everything, altså Korea er et land, der skjuler alt.

Sagesbehandlerne er ikke de eneste, der bekræfter den systematiske forfalskning af papirene.

I sit køkken på Vesterbro modtager afster Kongsted 1 for hende udydeligt dokument på koreansk.

Hun må sende det til sine makker for at få det oversat.

Og hun begynder at læse, mens vi har hinanden i røret, og pludselig så bliver der bare helt stille.

Og så siger hun, hold da gift.

Her står der, at den sydkoreanske regering sammenligner deres egen adaptionindustri med child trafficking, altså børnehandel.

Da vi får fingrene i det her dokument, så tænker vi bare, hold da gift.

Så er det jo rigtigt, altså så har vi jo fat i noget her.

Hvad er det, der står i det her dokument?

Der står, at man synes og observerer, at den måde adaptionsselskaberne opererer på,

den måde de betaler, hospitalerne betaler, møder hjemme, for at henvise barn,

den måde som adaptionsselskaberne ligger i konkurrence med hinanden, skaber et så profitdrevne system,

[Transcript] Genstart / Barn til salg

at man simpelthen måske i det her ligner børnehandel mere end almindelig adaptation. Er der nogen tal på, hvor mange af de sydkoreanske adoptivbørn, der har fået forfalsket deres papir? En af de forskere, vi har talt med i Sydkorea, som har kigget på danske sager, han har siddet med flere hundrede sager, hvor han altså mener, at 90 procent af dem kan være blevet forfalskede.

Vi har øreses snakket med en forsker, der hedder Jung Jong-Koo, som arbejder på Harvard's Career Institute.

Hendes udmeldning er, at de 200.000 børn, som bliver sendt rundt omkring i verden i 70'erne og 40'erne,

der vil hun anslå, at langt de fleste af dem har kommet på falske papir.

En anden ting er jo systematikken, altså ved man noget om det, hvor systematisk det har været det her?

På et tidspunkt i 80'erne under militærdiktaturet, der vælger den sydkoreanske regering, at indsætte deres egne folk i Hold Children's Services.

Så du har altså folk fra regeringstribunen, som sidder i adaptationsboderne.

Det er ikke alle, der arbejder på hospitalerne, eller på møderhjemne, eller for den sags skyldige adaptationsboderne,

som ved, at man forfalsker papirene.

Men der er nogen i alle de her forskellige områder, som ved det, og som arbejder sammen om det.

En af dem, som måske har fået forfalsket sin adaptationspapir, det er jo danske Susie Brynald.

Hvis fortid kan være helt forkert, hvad betyder det for hende som person?

Hun siger, at det åbner dybe sorg i hende og skaber en kæmpe smerte ind i hende,

og ved, at der måske har været nogle forældre, som rent faktisk gerne ville have hende.

Og den smerte, siger hun, ved hun simpelthen ikke, hvor hun skal placere.

Uanset, hvordan man vinder at dreje det, så er man ikke bare altid vælge og være på sin mor, hvis det fik været noget.

Så jeg kan da ikke svare på, om jeg har fået bedre liv her. Det er jeg ikke sikker på.

Både Susie og en række af de andre adapterede, jeg har talt med, de siger, at selvom at mange af dem har haft gode liv i Danmark,

så kan de ikke lade være med og tænke på, hvordan verden ville have set ud, hvis de havde fået lov til at vokse op i Sydekorea

og vokse op med deres forældre.

Men lad os bare tage det værste scenario, at hun var fattig og ikke havde råd til at have mig og alt det her.

Så kan det godt være, at lige vejen jeg ville have det bedre, fordi jeg var sammen med en biologisk mor.

Og det fortæller de skaber et hul og en form for uvished, som giver mig en følelse af ikke helt at høre til.

Mange adoptivbørn har jo levet gode liv i Danmark, jo i uvidenhed om det her.

Hvad er det alligevel, som de føler, de har mistet, når de nu hører det her historie?

Det handler jo om at have en viden om, hvordan man har kommet til Danmark, hvad det er for et liv man har levet,

og hvem der har valgt, at man skulle leve det liv, er det ens forældre, som har valgt at give der bort, eller er du blevet lukket, snydt eller i nogen tilfælde stjålet fra et hospital og sendt om på den anden

[Transcript] Genstart / Barn til salg

side af verden.

For mange af dem, vi har snakket med, så er der en viden om, at det her nok kommer til at være for sent.

Hvis der havde været åbenhed, så havde man måske kunne få svar tidligere.

Men fordi, at vi ikke har vist, hvordan det her er foregået, og man ikke har undersøgt det, og ikke har interesseret sig for det,

så kan den chance altså for mange fornyde deres biologiske forældre være forpasset.

Asta Kongstad, tusind tak fordi du var med i dag og tak for at arbejde.

Tak.

Det var dagens genstart. Den er sammen med Magnus Miu, Søren Elbæk og Line Fabricius. Jeg hedder Anna Ingris.

Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer.